

væget til at tage Bestemmelsen ud, men i øvrigt skal jeg erkende, at det er et Spørgsmaal, hvorom der kan forhandles i Udvalget.

Det ærede Medlem talte ogsaa om de 2 pCt., der er fastsatte i Invalidforsikringslovsforslagets § 27. Ja, det er naturligvis en Skønssag, hvad man i saa Henseende vil fastsætte. Jeg vil dog sige til det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen, der pegede paa de 9—10 pCt., som er Sygekassernes almindelige Administrationsprocent, at de to Ting kan ikke sammenlignes. Hvor der er Tale om Sygekasseadministrationen, drejer det sig om hele Apparatet, men her er der kun Tale om et Tillæg, noget, der skal føres ind paa Apparatet. Derfor er det urimeligt at sammenligne de to Ting, men det er, som jeg siger, en Skønssag, om man vil sige det ene eller det andet, og vi kan forhandle om dette Spørgsmaal i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange talte ogsaa, hvad der er fuldstændig rigtigt, om, at man, trods disse Lovforslags, som han anerkendte, udmærkede Karakter, kan tænke sig, at der kan konstrueres Tilfælde, hvor der ikke efter disse Love kan gives nok, og man derfor maa henvise til anden Hjælp. Det skal jeg ikke bestride. Naar f. Eks. en Person, der har faaet sit Maksimum efter Sygekasseloven og efter Fattiglovens § 63, ikke er afskaaret fra at indtræde i Sygekassen, er det jo ganske simpelt en Følge af Lovforslagets § 13, 3die Stykke. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at det Tidspunkt, hvor man vil kunne hæve en Invalidrente, kan jo almindeligvis blive, saa snart Invaliditeten indtræder efter 14 Aars Alderen, og det er blevet fremhævet overfor mig, at det nu kan siges i nogen Grad at være afhængigt af Vedtægterne, hvornaar Optagelse i Sygekassen kan ske. Dette Spørgsmaal har jeg imidlertid optaget til Undersøgelse, og jeg maa forbeholde mig under Sagens Behandling at stille et Ændringsforslag, hvorved det udtrykkelig fastslaaes, at alle Sygekasser skal aabne Adgang med 14 Aars Alderen, saaledes at dette Forhold derved bliver underkastet en ensartet Regel.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg omtalte Forsørgelse og Forsikring, og det ærede Medlem Hr. Gamborg var særlig inde derpaa. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg mente, at i den Henseende havde Socialdemokratiet stillet sig meget bevægeligt, og det kan jo heller ikke bestrides, men ganske sikkert maa det ogsaa hævdes, at hvor der har været Mulighed for at

skabe Forhold, hvorefter Staten skulde betale det altsammen, har Socialdemokratiet altid fortrinsvis, i Overensstemmelse med dets Grundsætninger, søgt at fremme denne Tankegang, og naar det er indgaaet paa andre Løsninger, har det, ogsaa det ærede Medlem anerkendte i dette Tilfælde, været, fordi de politiske Forhold har ligget saadan, at man ikke kunde naa den Løsning, man i Virkeligheden ønskede. Men fra Venstres Side har man heller ikke set doktrinært paa den Slags Spørgsmaal. Det ærede Medlem talte om, at Venstre med Hensyn til Alderdomsunderstøttelsen havde holdt paa, at den skulde være vederlagsfri. Nu er det en kendt Sag, at den Gang hele dette Spørgsmaal blev løst, var der delte Meninger indenfor Venstre, om det skulde løses paa den ene eller den anden Maade, men den Tankegang, som gik igennem det hele, enten man valgte den ene eller den anden Maade, var, at man ønskede at fremme Ordningen saaledes, at den blev præget af, at der her var Tale om Hjælp til Selvhjælp. For øvrigt maa det ærede Medlem jo erindre, at i det ene Forslag, som var fremme i sin Tid, det Berg-Hørupske var der ikke blot Tale om Forsørgelse, men ogsaa om Forsikring ved Siden af. I øvrigt skal jeg overfor det ærede Medlems Udtaalelser hævde, at Venstre til enhver Tid har søgt at fremme ogsaa denne Lovgivning, og naar man ikke har faaet den fremmet, er det jo kun, fordi man ikke i tilstrækkelig Grad har villet imødekomme de Anskuelser, der gjorde sig gældende indenfor Venstre. Jeg tror ikke, jeg behøver at gaa langt tilbage i den Henseende; jeg kan kun pege paa det Arbejde, der fandt Sted i Udvalgene i Fjor, som fandt sit Udtryk gennem de Beretninger, der blev afgivet den Gang, og som viste, at der allerede der laa Spirer til de Muligheder, der nu forhaabentlig hurtig kan føre til et Resultat. Det ærede Medlem mente, at ifølge dette Lovforslags Bestemmelser skulde der gaa et Aar, inden nogen kunde faa udbetalt Invaliditetsrente. Men det er ikke rigtigt, man skal have været Medlem af en Sygekasse i et Aar; fra den Dag, Invalidforsikringsloven træder i Kraft, kan altsaa de Invalidere, som har opfyldt denne Betingelse, ogsaa faa udbetalt Invalidrente. I Virkeligheden gælder Loven straks for alle, der er Invalidere, og som opfylder Betingelsen med Hensyn til at have været Medlem af en Sygekasse.

Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning om Affattelsen af Lovforslagets § 12 om de Medlemmer af Retten, der skal opfylde